

אני שידוע את אנגליה הרבה יותר ממנו - לא ברור לי כלל וכלל מה היא מסוגלת לעשות ומה אינה מסוגלת. ולא אקח על עצמי לסבוע למסרע שאנגליה תעשה או חסרב לעשות דבר מה. לכל היותר אני יכל לראות מראש אפשרויות - לא אחת, יחידה, אלא כמה, אפשרויות המוכות וסותרות זו לזו. ולא הייתי מסבל אלילו דעה המומחה האנגלי המוסמך ביותר. הקבינט הגרמני כעצמו אינו יודע תמיד למסרע איך יפעל במסיבות ידועות - או בלתי ידועות.

שאל בונה את "מבינותו" על התנהגות הסקידות בארץ מראשיה הכיבוש עד היום. הכללה זו צולעת על שתי רגלים. (1) לא היה בהתנהגות זו קו אחיד ומספני. לא חרי שנות 1934-5 כחרי שנות 1929-30. (2) אין הסקידות אנגליה - אלא אחד מגילוייה המרובים.

- מכתב מרוזמי (תאריך 27.1.38): מידלסון טלפן לו "היום" ושאל מתי אהיה בלונדון. מפלגת העבודה רוצה להחיעץ עם חבר אר"י בטרם תקבל החלטה על וויכוח ב"בית". היא מוכנה לדחות החלטה עד לאחר בואי. ורוזמי מבקש לדעת "מחר" מתי אהיה בלונדון. - אולם המכתב הביע לידי "מחרתים". טלגרפתי שאהיה מחר בלונדון.

לונדון, 30.1.38

יצאתי בצהריים את מרים. הסקרה הוסיפה להשתולל - אך עברתי בשלום את התעלה.

לוריה בא אצלי. ברוטל ספריס אין כל חדש. ברוךי בא שלשום לראותי - היו סבורים כאן שהאלגתי מהארץ באווירון -, אבל השבוע מחילים הלימודים, ולא יהיה זה כל השבוע. לואיס כאן.

31.1.38

הבוקר טלפנתי לרוזמה שידוע למידלסון על בואי. בצהריים טלפן לי גיליס ושאלני אם אני רוצה להפגש עם ועד המפלגה השבוע או בשבוע הבא. בחרתי בשבוע הבא, למען

שאראה בינתיים חברים בודדים (ויליאמס, ג'ונס, אמלי, לסקי ועוד מי שהוא) ואברר לעצמי
המצב. גילים ביקשני להפגש אתו השבוע.

— שיחה ארוכה עם נמיר. הוא לא נשאל על הצעד של הפדרציה הציונית. חת
סבור שהדבר נעשה בהתייעצות עם ההנהלה בירושלם – והשתומם כשנודע לו לאחר מעשה שברודן
עשה על דעת עצמו.

הצעד עצמו לדעתו טוב – אלא שלא היה צריך להעשות בלי דעת ההנהלה.
בקרב האנגלים רבה עכשיו החרדה לעתיד. חוששים לאיטליה, גרמניה, יפן, ואינם יודעים
אם אפשר לסמוך על היהודים. לפני שבועות אחדים שאל אותי שקבור: אם תהיה מלחמה בין
אנגליה וגרמניה – על צד מי יהיו היהודים? כשהוא שם החל לאשאלה שכזו – הסביר שק.
שהתכונות היהודית אינה תוקפת את גרמניה, אבל היא מתנפלת חמיד על אנגליה. . . .

במיניסטיריון החוץ חל שנוי חשוב. שונאנו המובהק רנדל נתמנה ציר
בבולגריה, והוא עוזב את מחלקת המזרח התיכון. יש להתרכז עכשיו בהשפעה על משרד חוץ.

שאלתי – אתה שפיקח הנך מה ראית לשטות זו של "קו הינדנבורג"?

הסביר: יש צורך באלטרנטיבה, אם משום מה לא חוקם המדינה.
אמרתי לו: לפנינו יש רק שתי אלטרנטיבות: מדינה – טובה מזו של הצעת
פיל – או מנדט. אין להבהל ממצב רוח של קבינט בריטי. דעת מיניסטרים בישיבת קבינט
אינה מסק דין אחרון של ההיסטוריה, אינה אפילו הדעה הסופית של אותם המיניסטרים עצמם.
לא כלו כל הקצין – וראשית חכמה לא לזוז מעמדתנו: חכמה מתוקנת. נשקנו – מלחמה על
המנדט, ובראש וראשונה – מלחמה נגד המכסימוס הפוליטי. אם נצליח במלחמה זו – חוקם המדינה.
— נמיר רואה קשיים. כששקבורו שומע על יכולת קליטה כלכלית – בשרו נעשה חידודין
חידודין. קשה למצוא אוזן קשבת בקרב האנגלים לחביעת העליה. ואין עכשיו יכולת קליטה
כלכלית.

אמרתי לו שבמלחמה על בשול המכסימום הפוליטי אפשר לגייס ידידינו משני

המחנות - גם מחייבי החלוקה וגם מתנגדיה. לראשונים אפשר להסביר שכל זמן שהממשלה נוקטת במכסימום פוליטי אין לה צורך בתכנית נועזת של חלוקה. למתנגדי החלוקה לא קשה להסביר שמנדט מבחינה יהודית פירושו עליה, וכשיש מקסימום פוליטי אין לנו לא מנדט ולא מדינה. ואין לזלזל גם בעמדה הסטרטגית * החזקה שלנו בגנף: יש דעת ועדת המנדטים ויש הודעת עידן על זמניות המכסימום. ועלינו למהר - בטרם יחליט הקבינט.

נמיר הודה שבוויכוח במרלמנט היה לא קשה להביא 5-6 נואמים להתקיף את המכסימום הפוליטי - וזה היה מקשה על החלטת הקבינט, ויש להצטרף צער רב על איחור בואו של חייס. הוא בקשני לעכב את מעלגת העבודה הרוצה בוויכוח - ואנו מפסידים 2-3 שבועות יקרים - אשר אולי לא ישובו.

מחר מזדמן אמרי למנצ'סטר - ונמיר הבטיח למסור לו את אשר סיפרתי לו על המצב בארץ בעקב חנדנודים והשהיות של הממשלה.

— מלפן לי ברודי מלידס. מוכן לבוא הנה בשבת לשעות אחדות. אם לא - יהיה זה רק ביום ד' של השבוע הבא.

— בקשנסקי מסר לי על הנעשה במעלגת העבודה. ג'ונס חזר מאמריקא כשהוא מושפע הרבה מווייז. אמלי רואה בציונות מרכז רוחני - פתרון לשאלת העליה יש לחפש בארצות אחרות. הוא נמש הרבה עם מידני ווב ונמצא תחת השפעתו. כמה מהסנהיגים רואים עצמם, לאחר הוויכוח של יולי, קשורים לעמדה מתנגדת לחלוקה. מוריסון שוען שנקטו עמדה זו על פי עמתי אני. אחדים סבורים שעל מעלגת העבודה לחסוך במנדט כנגד מדינה - מתוך חיוב חנר הלאומים . . . אולם בעמדה מעלגת העבודה חכריע דעת פועלי א"י; דלטון נמצא עכשיו באנטרליה, ולדעת בקשט, יש צורך שאראה כמה מנהיגים ביחידות בטרם אופיע לפני המעלגה. אמרתי לו שזוהי היתה גם דעתי.

הוא (בקש.) נטש גם עם ארציבלד סינקלר. הוא חזר מדעתו הקודמת - ומחייב עכשיו חלוקה. הוא רוצה להזמין שוב את ל.ג., ווינסטון אמרי, אמלי - להחיעץ אהנו על הסדיניות הארי"ת.

— גילי מ/ונן כדרכו מימים ימימה (ובצדק!) על חוסר סגס מהמיר עם מעלגת העבודה. בקרב הארצייראליים שבכאן אפשר לארגן קבוצה של 15-20 איש לפעולה בקרב הסמודנים והפועלים - אבל דרוש מדריך ומכוון. הוא חובע את דוב או את גולרה לשלושה חדשים.

אמרתי לו להתחיל במלאכה זו - וכל עוד אני פה אעזור לו.

— שוחחתי עם לווינסטיין על פעולתו להבא. יש בדעתו להשאר כאן עד ספטמבר.

— נורי פשה עזב כבר את לונדון. לאנשינו לא ידוע: מה עשה פה, מדוע מיהר לצאת, לאן נסע.

— שאלתי את בקשנסקי למה פעלו ציוני אנגליה על דעת עצמם בענין זה חשוב. חשבה א" היחזק: סיפורו המר של א.ג. להנרי על הדעות ב"ועד" ועל חומר העזרה שלו (של א.ג.) מצד היהודים. והיות שהשוללים ספקים דעת הקהל בצעקנותם - ראו צורך להשמיץ קולם.

שאלתי מהי סמכותו של א.ג. לתת הוראות לתסתדרות הציונית בענין חסור, לאחר שלא נבחר לכך, עד כמה שידוע, ממעם הקונגרס הציוני. באה חשבה ב'ו: יש בלונדון הנהלה ציונית, והיא סמכה ידיה על הצעור. כמה זמן נמשך הדיון והבירור? - שבועים . . .

אגב - בקשנסקי שמע מסידני דרך ומעוד מקור אחד ש"הועדה הטכנית" כבר ²המנתה. דרך יודע השמות של ארבעת חבריה (לא גילה אותם). לא ידוע מי הוא היו"ר -

./.

ואם חיו"ר הוא אחד מהאיבעת - או צריך להחמנוח לחוד.

1.2.38

למזכירות הועד המועל.

ח.י.

ב-12.10.37 נחתי לברל בצנלסון על חשבון הועד המועל של החסדיות

מאה לא"י להוצאות נסיעתו לאמריקא. את הכסף הזה לוויחי מקרן אחת, ועלי להחזירו

עכשיו. אבקשכס למסור מאה לא"י לח' לווינסון.

בב"ח ד,בן-גוריון.

לח' לווינסון -

מאה הלא"י שחבל מ"הועד המועל של ההסת' המסור לב"כ "המועל" בשביל שתי סירות - אחת

לחיפה ואחת לח"א. עליך לבדוק מקודם את החשבונות והחוזים על בנין הסירות. "המועל"

צריך לקבל רק החצי משוויין של הסירות.

בב"ח, ד, בן-גוריון.